

en overgangsforanstaltning at fremsætte forslag om en delvis videreførelse af den ekstraordinære prislovgivning indtil 1. juli 1969, dog således, at lovgivningen kan bortfalde fra det tidspunkt, der måtte blive fastsat af handelsministeren.

I de forelagte lovforslag er der foretaget forskellige ændringer og lempelser i forhold til den hidtidige ekstraordinære prislovgivning. Disse ændringer har for en væsentlig del deres motivering i, at visse af lovens bestemmelser, der i første række tog sigte på at hindre en selvforstærkende prisstigning i tiden umiddelbart efter devalueringen, i nogen grad vil kunne lempes under hensyn til den stedfundne udvikling og den stabilisering i prisudviklingen, der i den forløbne tid har fundet sted. Endvidere er det klart, at meget stive og rigoristiske bestemmelser, der kan være påkrævet i en kortvarig priode og under et ekstraordinært pres på priserne, naturligt må revideres og smidiggøres, når der som her er tale om en lovgivning af længere varighed end oprindelig påtænkt.

Ved de foreslåede ændringer i forhold til den hidtidige lovgivning har man dels haft for øje at opnå en vis smidiggørelse af administrationen af loven, dels foretaget en revision af sådanne bestemmelser, som på længere sigt måtte findes urimelige med henblik på udviklingen i prisstrukturen eller virke hæmmende på rationaliseringsbestrebelse.

Ved *1. behandlingen* kunne *Lis Groes* (S) kun give betinget støtte til gennemførelse af lovforslaget. Hun var bekymret ved det nye stk. 4 til § 1, der gav industri- og håndværksvirksomheder adgang til at forhøje bruttoavanceerne med beløb svarende til indvundne besparelser i udgifter til direkte arbejds løn og besparelser i forbrug af råvarer og materialer. Hun opfattede bestemmelsen som et tilsagn til erhvervslivet om, at de kunne indkassere den fulde rationaliseringsgevinst uden smålig skelen til medarbejdere og forbrugere. Hertil kom, at bestemmelsen kunne virke som en opfordring til at svække kvaliteten ved at spare på materialer og arbejds løn, og derigennem kunne erhvervslivet hente større avancer hjem. Hendes parti ville ikke sætte sig imod, at man kunne opnå dækning for investeringsomkostninger i forbindelse med rationalisering, men det var rimeligt at lade monopoltilsynet bedømme, hvorledes øvrige rationaliseringsgevinster skulle fordeles mellem erhverv og forbrugere.

Jørgen Jensen (KF) udtalte, at det af regeringen indledte felttog mod inflationen var lykkedes ganske godt. Der var nu kommet ro over priserne, og stramningen af den økonomiske politik havde været en af hovedårsagerne til denne prisstabilisering, som både erhvervsdrivende og lønmodtagere var dybt interesserede i skulle fastholdes. Det var derfor nødvendigt at fastholde avancestopgivningen en tid endnu. Han udtrykte samtidig tilfredshed med de foreslåede lempelser i den gældende avancestoplov. Jo længere sådan en lov havde gyldighed, jo mere nødvendigt var det at gøre be-